॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯೀ ಸಚ್ಚರಿತ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ನಾಲವತ್ತಮೂರು

॥ ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಪೂರ್ವಾಧ್ಯಾಯದಲಾಯಿತು ನಿರೂಪಣ । ಸಂತ ಸಾಯಿಸಮರ್ಥರ ನಿರ್ಯಾಣ ।
ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರುವುದು ಅಪೂರ್ಣ ಅದನಿಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವಾ ॥ 1

ಸಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೇಮ ಅದ್ಭುತ । ಅದನೂ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥನೇ ಹುಟ್ಟಿಸುವಾತ ।
ಹೇಮಾಡನವನ ಚರಣದಲಿ ನಿರತ । ಸಚ್ಚರಿತೆ ರಚಿಸುತ್ತಿರುವನು ॥ 2

ಅವನೇ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮಗಳನೀಯುವನು । ಅವನೇ ಚರಿತ್ರ ಮಹಿಮೆಯ ಬೆಳೆಸುವನು ।
ಅವನಿಂದಲೇ ಹೊಂದುವೆನು ಉಪರತಿಯನು । ಭಜನಗೌರವವನಿಂದ ॥ 3

ಆದರಿಂದ ಕಾಯ ವಾಚೆ ಮನಗಳು । ಅವನ ಚಿಂತನೆಯಲಿ ತೊಡಗಿರಲು ।
ಅವನಿಗೆನ್ನ ಸಹಸ್ರಾರು ನಮನಗಳು । ಅನನ್ಯ ಭಾವದಿ ಶರಣವನಿಗೆ ನಾ॥ 4

ಪಾಪದ ಕೊಳೆ ಕೂಡಾಗಲು । ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ತೊಳೆಯಲು ।
ಅಂತರವ ನಿರ್ಮಲ ಗೊಳಿಸಲು । ಇತರ ಸಾಧನಗಳು ನಿಷ್ಫಲ ॥ 5

ಹರಿಭಕ್ತಯಶ ಸ್ಮರಣೆ । ಅವರ ಭಜನೆ ಅಥವಾ ಕೀರ್ತನೆ ।
ಆದ ಬಿಟ್ಟು ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಯ ಸಾಧನೆ । ಹುಡುಕಿದರೂ ಸುಲಭದಲಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ॥ 6

ಇನ್ನು ಗತಕಥಾನುಸಂಧಾನ । ಮಾಡುವಾ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ।
ಸಾಯಿ ನಿಜಾನಂದಾವಸ್ಥಾನ । ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಸುವಾ॥ 7

ಹಿಂದೆ ಸಾದ್ಯಂತ ಹೇಳಿಯಾಗಿದೆ । ಏತಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ವಿಜಯದಶಮಿಯಂದೇ ।
ತಾತ್ಯಾಬಾರ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಭವಿಷ್ಯ ಕಥನ । ಮೊದಲೇ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಾಯಿತು ॥ 8

ಇನ್ನು ದೇಹಾವಸಾನವಾಗುವುದು । ಎಂದು ಧರ್ಮಾವಧಾನವನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ।
ಲಕ್ಷ್ಮೀಗೆ ದಾನಕೊಟ್ಟುದು ಹೇಗೆಂದು । ಸಮಗ್ರನಿರೂಪಣೆಯಾಗಿದೆ ॥ 9

ಇನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ಕಥನ । ಹೇಗೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ನಿದಾನ ।
ಸಾಯಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ರಾಮಾಯಣ । ಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮುಖದಿಂದ ॥ 10

ಸಮಾಧಿಸ್ಥಾನದ ನಿಯೋಜನೆ ಹೇಗೆ । ಅಕಸ್ಮಾತ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದದ್ದು ಹೇಗೆ ।
ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅದು ಒಡೆದದ್ದು ಹೇಗೆ । ಎಂಬ ವಿವರಗಳ ಕೇಳಿರಿ ॥ 11

ಒಮ್ಮೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೆ ಏರಿಸಿ ಪ್ರಾಣ । ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟರು ಮೂರು ದಿನ ।
ಇದೆಂಥ ಸಮಾಧಿ ಇದು ದೇಹಾವಸಾನ । ಎಂದು ಜನರೆಲ್ಲ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು ॥ 12

ಉತ್ತರ ವಿಧಿಯ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿದರು । ಅಷ್ಟರಲಿ ಬಾಬಾ ಸಮಾಧಿಯಿಂದೆದ್ದರು ।
ಆಗ ಜನರೆಲ್ಲ ಬೆಚ್ಚಿದರು । ಯಾವರೀತಿಯಲೆಂಬದ ಕೇಳಿರಿ ॥ 13

ಇರಲಿನ್ನು ಈ ನಿರ್ಯಾಣ ಕಥೆ । ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮನತಾಗುವುದು ವ್ಯಥೆ ।
ಇದು ದೇಹಾವಸಾನದ ವಾರ್ತೆ । ಯಾರ ಮನಸಿಗೂ ರುಚಿಸದಿದು ॥ 14

ಆದರೂ ಈ ಸಾಧು ಸಂತರ ನಿರ್ಯಾಣ ಕಥನ । ಹೇಳುವರ ಕೇಳುವ ಮಾಡುವುದು ಪಾವನ ।
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭಾಗಶಃ ಶ್ರವಣ । ಕೇಳಬೇಕು ಸಮಾಧಾನವಾಗುವಷ್ಟು ॥ 15

ದೇಹತ್ಯಾಗದಿಂದ ಅಗಮ್ಯಗತಿ । ನಿಜಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸುಖದ ವಸತಿ ।
ಬಾಬಾ ಪಡೆದರು ಅಕ್ಷಯ ಸ್ಥಿತಿ । ಪುನರಾವೃತ್ತಿ ವಿರಹಿತ ॥ 16

ದೇಹ ಧಾರಣೆಯಿಂದಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತರಿದ್ದರು । ದೇಹತ್ಯಾಗದಿಂದ ಅವ್ಯಕ್ತದಿ ಉಳಿದರು ।
ಏಕಾಂತದ ಅವತಾರ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾದರೂ । ಸರ್ವಾಂಗದಲಿ ಸುವ್ಯಕ್ತತೆಯ ಪಡೆದರು ॥17

ಏಕದೇಶಿಯತ್ವದ ತೊರೆದರು । ಸರ್ವಗತತ್ವವ ಪಡೆದರು ।
ಪೂರ್ಣರೂಪದಲಿ ಸನಾತನರಾದರು । ನಿಜತ್ವದಲಿ ನಿಜದಿ ಸಮರಸವಾದರು ॥ 18

ಸಾಯಿ ಎಲ್ಲರ ಜೀವನ । ಸಾಯಿ ಎಲ್ಲರರಿಗೂ ಜೀವ ಪ್ರಾಣ ।
ಸಾಯಿಯ ವಿನಃ ಗ್ರಾಮವಾಸೀ ಜನ । ಹೀನದೀನರಾದರು ॥ 19

ದೇಹ ಬೀಳಲು ನಿಚೇಷ್ಟಿತ । ಆಯಿತೆಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಆಕಾಂತ ।
ಆಬಾಲವೃದ್ಧರು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತ । ಪ್ರಾಣಾಂತವಾಯಿತು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 20

ಜ್ವರಾದಿ ಲೌಕಿಕ ಬಾದೆಗಳು । ಪ್ರಪಂಚ ಬದ್ಧರಿಗೆ ಬರುತಿರಲು ।
ಅವು ಒಂದು ಯೋಗಿಯ ದಾರಿಯೊಳು । ಅವರ ಅಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡವು ॥21

ಉರಿಸಿ ತಮ್ಮ ನಿಜತೇಜವನು । ಸಂತರು ದಹಿಸುವರು ನಿಜದೇಹವನು ।
ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಬಾಬಾ ಅದನು । ನಿಜಹಸ್ತದಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು ॥ 22

ಆಗಬಾರದ್ದು ಆಗಿಹೋಯಿತು । ಜನ ಅತ್ಯಂತ ಹತಾಶವಾಯಿತು ।
ಮನದಲ್ಲಿಯೇ ಚಡಪಡಿಸಿತು । ಮಹಾರಾಜರು ಸಾಯುಜ್ಯತೆಯ ಪಡೆದಾಗ ॥ 23

ಹೋಗಿರದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು । ಕೊನೆಯ ಭೇಟಿ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು ।
ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಉಪಯೋ ಬೀಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು । ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೈಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆ ॥ 24

ಹೀಗೆ ನಾನಾವಿಧ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ । ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನದಲಿಖಿನ್ನನಾದ ।
ಬಾಬಾರ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿದ್ದು ಯಾರು ತಾನೆ ತಿಳಿದಾರು ॥ 25

ಘರ ಘರ ಎನಲಿಲ್ಲ ಶ್ವಾಸ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ । ಕೆಮ್ಮು ದಮ್ಮುಗಳೊಂದೂ ಇಲ್ಲ ।
ಜೀವದ ಕಸಿವಿಸಿಯೂ ಇಲ್ಲ । ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದರು ॥ 26

ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯ ಸಾಯಿಯ ದರ್ಶನ । ಎಲ್ಲಿಯ ಸಾಯಿಪದ ಸಂವಾಹನ ।
ಎಲ್ಲಿಯ ಸಾಯಿ ಚರಣಕ್ಷಾಲನ । ತೀರ್ಥಪ್ರಾಶನವೆಲ್ಲಿಯದು ॥ 27

ಆದರೂ ಆ ಪ್ರೇಮಳ ಭಕ್ತರೋಡಿ । ಬಂದರು ಅಂತಕಾಲವನೋಡಿ ।
ದೂರಮಾಡಿದಿರೇಕೆ ಇದ್ದು ಹತ್ತಿರದಿ । ಅವರಿಗೆ ಕಳವಳಿಸಹಚ್ಚಿದಿರಿ ॥ 28

ಎಲ್ಲರೂ ಜೀವದ ಭಕ್ತಜನ ಕಂಡು । ಬಂದಿತು ಹತ್ತಿರ ತಿಳಿದು ಅಂತ್ಯಕಾಲವೆಂಬುದು ।
ಆಗ ಬಾಬಾರ ಪ್ರೇಮವು ಪುಟಿದೆದ್ದು । ಅಂತಕಾಲಕೆ ಬರುವಂತೆ ॥ 29

ಸಾಯುಜ್ಯ ಸದನವನು ಪಡೆಯಲು । ಪ್ರೇಮ ಬಂಧನವು ಅಡ್ಡ ಬರುತಿರಲು ।
ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದಕರ ಛೇದನ ಮಾಡದಿರಲು । ನಿರ್ವಾಸನವಾಗುವದೆಂತು ॥ 30

ಹೀಗಾಗದೇ ದೇಹ ಬಿದ್ದ । ಕೂಡಲೇ ಮತ್ತೆ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುವುದು ।
ಮತ್ತೆ ಹೊಸಸಂಸಾರದಿ ಬೀಳುವುದು । ವಾಸನೆಗಳ ಸಂತೆಗೆ ತೊಡಗುವುದು ॥ 31

ಈ ಪ್ರಕಾರವನು ತಪ್ಪಿಸಲು । ದಕ್ಷರಿರುವರು ಸಂತರು ಯಾವಾಗಲು ।
ಇದೇ ನಿರ್ಧಾರಬಾಬಾರ ಮನದಲ್ಲೂ । ಲೋಕವ್ಯವಹಾರವ ರಕ್ಷಿಸುವುದು ॥ 32

ಇದೇ ಎಚ್ಚರವಿರಬೇಕು ಕೊನೆಗಾಲಕೆ । ಶಾಂತತೆ ಮತ್ತು ಏಕಾಗ್ರತೆ ।
ಧ್ಯೇಯ ಮೂರ್ತಿಯು ಬರಬೇಕು ಚಿತ್ತಕೆ । ವಿಕ್ಷೇಪದ ವಿರಹಿತವಾಗಿ ॥ 33

'ಅಂತೇ ಮತಿಃ ಸಾ ಗತಿಃ' ಎಂಬುದು । ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾತಿದು ಎಲ್ಲರು ತಿಳಿದಿರುವುದು ।
ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಆಚರಣೆಯಿದು । ಲೋಕಸಂಗ್ರಹದ ರೀತಿ ಇದು ॥ 34

ಇನ್ನು ಹದಿನಾಲ್ಕು ದಿನ ಉಳಿಯಿತು । ಬಾಬಾರ ಕಾಲ ಹತ್ತಿರ ಬಂತು ।
ಅದಕೆ ಬಾಬಾ ವಝೆಯವರನಿಟ್ಟು । ರಾಮವಿಜಯವನೋದಿಸತೊಡಗಿದರು ॥ 35

ವಝೆ ಮಶೀದಿಯಲಿ ಕುಳಿತರು । ಪೋಥಿಪಾರಾಯಣ ಸುರುಮಾಡಿದರು ।
ಬಾಬಾ ಅದನು ಕೇಳ ತೊಡಗಿದರು । ಎಂಟು ದಿನ ಕಳೆಯಿತು ಹೀಗೆ ॥ 36

ಮುಂದೆ ಬಾಬಾ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದು । ಪೋಥಿವಾಚನ ಸಾಗಲೆಂದು ।
ಮೂರು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಗಳಿಂತು । ವಝೆ ಓದುತ್ತ ಕುಳಿತರು ॥ 37

ಹೀಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ದಿನ ಕುಳಿತರು । ಬಳಿಕ ನಿಃಶಕ್ತಿಯಿಂದ ದಣಿದರು ।
ಓದಿ ಓದಿ ಬೇಸತ್ತರು । ಹೀಗೆ ಮೂರು ದಿನ ಕಳೆಯಿತು ॥ 38

ಮುಂದೆ ಬಾಬ ಏನು ಮಾಡಿದರು । ಪೋಥಿವಾಚನವ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು ।
ವಝೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂತ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರು । ತಾವೊಬ್ಬರೆ ನಿವಾಂತವಾಗಿ ಉಳಿದರು ॥ 39

ಅವರನ್ನು ಕಳಿಸಲು ಕಾರಣ । ಶ್ರೋತೃಗಳೆನ್ನುವರು ಮಾಡಿಸಿರಿ ಶ್ರವಣ ।
ಮಾಡುವೆನು ಯಥಾಮತಿ ನಿವೇದನ । ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಆಲಿಸಿರಿದನು ॥ 40

ದೇಹಾವಸಾನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದವರು । ಸಾಧುಸಂತ ಮತ್ತು ಸಜ್ಜನರು ।
ಪೋಥಿ ಪುರಾಣಗಳು ಓದಿಸುವರು । ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಕೇಳುವರು ॥ 41

ಶುಕಾಚಾರ್ಯರು ಏಳುದಿನ । ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಮಹಾಭಾಗವತವನು ।
ಕೇಳುತ್ತ ಪರೀಕ್ಷಿತನಿಗಾಯಿತು ಸಮಾಧಾನ । ಸುಖದಿಂದ ದೇಹಾಂತ ಹೊಂದಿದನು ॥ 42

ಭಗವಲ್ಲೀಲೆಯ ಕೇಳುತ್ತ । ಭಗವನ್ಮೂರ್ತಿಯ ನೋಡುತ್ತ ।
ಯಾರಿಗೆ ಅಂತಕಾಲ ಒದಗಿತು । ಅವನೇ ನಿಜಸ್ವಾರ್ಥವ ಸಾಧಿಸಿದ ॥ 43

ಇದಂತೂ ಲೋಕಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಯಿದ್ದು । ಸಂತರಿದನು ಸ್ವತಃ ಆಚರಿಸುವದು ।
ಲೋಕ ಸಂಗ್ರಹಮಾರ್ಗಬಿಡದಿದ್ದು । ಬಹುಶಃ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವತರಿಸುವರು ॥44

ಯಾರಿಗೆ ಅನಾಸ್ಥೆ ಈ ಭೌತಿಕ ಪಿಂಡದ್ದು । ಅಂಥವರಿಗೆ ದೇಹವಾಸನೆಯಲ್ಲಿಯದು ।
ದುಃಖ ಶೋಕಗಳ ಆವೇಗವಿರದು । ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅವರಿಗೆ ॥ 45

ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೋತೃಗಳು ಶಂಕಿಸಬಹುದು । ಯಾರು ಬ್ರಹ್ಮಸುಖವನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದು ।
ಅವರನ್ನು ಮೋಹ ಮಾಯೆಗಳು ಆವತರಿಸುವುದು । ಆಮಾತು ಹೇಗವವರಿಗೆ ಒಪ್ಪುವುದು ॥46

ಯಾರು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರು । 'ಅಲ್ಲಾಮಾಲಿಕ' ಅನುಸಂಧಾನವಿದ್ದವರು ।
ಅಂಥವರಿಗೆ ಭಕ್ತರಸನ್ನಿಧಾನವಾದರೂ । ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಹೇಗಾದೀತು ॥ 47

ಅವನದಂತೂ ಪ್ರಪಂಚ ಮುಗಿಯಿತು । ಪರಮಾರ್ಥವು ಸ್ಥಿರವಾಯಿತು ।
ದ್ವಂದ್ವಭಾವವೇ ಅಳಿಯದು । ತಾವೇ ಸ್ವರೂಪದಲಿ ತುಂಬಿದರು ॥ 48

ಇದರ ಪ್ರತಿ ಅಕ್ಷರವೂ ಸತ್ಯ । ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇನಿತೂ ಅಸತ್ಯ ।
ಆದರೆ ಲೋಕ ಸಂಗ್ರಹದ ಅವತಾರ ಕೃತ್ಯ ಮುಗಿಸಿಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗುವರು ಸಂತರು ॥49

ಸಂತರು ಸದ್ಭಾವ ವಿಕಾರ ವರ್ಜಿತ । ಅವರು ನಿರಂತರ ಅಪ್ರಕಟಸ್ಥಿತ ।
ಪ್ರಕಟರಾಗುವರು ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಾರ್ಥ। ನಿಧನವೆಂಥದು ಅವರಿಗೆ ॥ 50

ದೇಹೇಂದ್ರಿಯ ಸಂಯೋಗವೇ ಜನನ । ದೇಹೇಂದ್ರಿಯ ವಿಯೋಗವೇ ಮರಣ ।
ಈ ಪಾತಬಂಧನ ಅಥವಾ ವಿಕಲನ । ಜನ್ಮಮರಣ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇದಕೆ 51

ಜನನದ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿದೆ ಮರಣ । ಒಂದರಿಂದೊಂದು ಅಭಿನ್ನ ।
ಮರಣವು ಜೀವ ಪ್ರಕೃತಿ ಲಕ್ಷಣ । ಜೀವದಿ ಜೀವನವೆಂಬುವುದೇ ವಿಕೃತಿ ॥ 52

ಮರಣವನೇ ಕೊಂದು ಉಳಿಯುವವರು । ಮರಣದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟವರು ।
ಆಯಿರ್ದಾಯವನೇ ಅವರುಚಿಂತಿಸುವರು । ಅವರು ಅವತರಿಸುವರು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ॥ 53

ಭಕ್ತಕಲ್ಯಾಣದೊಂದೇ ಗುರಿಯನ್ನು । ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡವತರಿಸುವರನು ।
ಜನ್ಮಮರಣಗಳಿಗೊಳಪಡುವರೇನು । ಮಿಥ್ಯಾಕಲ್ಪನೆಗಳಿವೆರಡೂ ॥ 54

ದೇಹ ಬೀಳುವ ಮೊದಲೇ ಯಾರು । ದೇಹವನು ಭಸ್ಮಮಾಡಿರುವರು ।
ಅವರೇನು ಮರಣಕ್ಕೆ ಹೆದರುವರು । ಮರಣವೇ ಮಣ್ಣು ಅವರೆದುರು ॥ 55

ಮರಣವು ದೇಹದ ಪ್ರಕೃತಿ । ಮರಣವು ದೇಹದ ಸುಖಸ್ಥಿತಿ ।
ಜೀವನವಿದು ದೇಹದ ವಿಕೃತಿ । ವಿಚಾರವಂತರಿದ ತಿಳಿಯ ಬೇಕು ॥ 56

ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರು ಆನಂದಘನ । ಅವರಿಗೆಲ್ಲಿಯ ದೇಹದ ಜನನ ।
ಅವರ ದೇಹಕ್ಕೆಂದು ಮರಣ ॥ ದೇಹಸ್ಫುರಣ ವರ್ಜಿತವದು ॥ 57

ಸಾಯಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಪೂರ್ಣ। ಅವನಿಗೆಲ್ಲಿಯ ಜನ್ಮಮರಣ ।
ಬ್ರಹ್ಮವು ಸತ್ಯವಿದ್ದು ಜಗನ್ಮಿಥ್ಯಾತನ । ದೇಹದ ಪರಿವೆ ಎಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ॥ 58

ಪ್ರಾಣಧಾರಣ ಅಥವಾ ವಿಸರ್ಜನ । ಅಲಕ್ಷಣರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಭ್ರಮಣ ।
ಇದಂತೂ ಸ್ವಚ್ಛಂದಯೋಗ ಕ್ರೀಡನ । ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಣ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ॥ 59

ಏನ್ನುವುದು ರವಿಗೆ ಹತ್ತಿತು ಗ್ರಹಣ । ಆದನವ ಖಗ್ರಾಸ ಪೂರ್ಣ ।
ಇದು ಮಾತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯ ದೋಷಗುಣ । ಸಂತರ ಮರಣವು ಅದರಂತೆಯೇ ॥ 60

ದೇಹವು ಕೇವಲ ಉಪಾಧಿ। ಅವನಿಗೆಂಥ ಆಧಿವ್ಯಾಧಿ ।
ಅವನಿಗೆ ಅವನಿಗೆಲ್ಲದರ ಶುದ್ಧಿ। ಅದು ಪ್ರಾರಬ್ಧಾನುಬಂಧದಿಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ ॥ 61

ಭಕ್ತರ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದಿಂದ ಕೂಡಿದ । ಅವ್ಯಕ್ತರೂಪದಲಿ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಡಗಿದ ।
ಅವನು ಭಕ್ತರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ । ಶಿರಡಿಯಲಿ ಕಂಡವನಾಗ ॥ 62

ಈಗ ಭಕ್ತಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಮುಗಿಯಿತು । ಅದಕೆಂಬರು ದೇಹ ಬಿತ್ತು ।
ಯಾರಿಗದು ವಿಶ್ವಾಸವಾದೀತು । ಯೋಗಿಗೆ ಯಾವಗತಿಯೆಂದು ॥ 63

ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರು ಇಚ್ಛಾಮರಣಿಗಳು । ದೇಹ ಸುಟ್ಟರು ಯೋಗಾಗ್ನಿಯೊಳು ।
ತಾವು ಲೀನರಾದರು ಅವ್ಯಕ್ತದೊಳು । ಭಕ್ತರ ಹೃದಯದಲಿ ವಾಸಿಸಿಹರು ॥ 64

ಕೇವಲ ನಾಮ ಸ್ಮರಿಸಲು ಯಾರದು । ಜನ್ಮ ಮರಣದ ವಾರ್ತೆ ಉಳಿಯದು ।
ಮರಣಾವಸ್ಥೆ ಅವನಿಗೆಲಿಯದು । ಮೊದಲಿನ ಅವ್ಯಕ್ತತೆಯನು ಪಡೆದನು ॥ 65

ಜಡ ಸ್ಥಿತಿಯ ದಾಟಿದರು । ಬಾಬಾ ಅವ್ಯಕ್ತದಲಿ ಲೀನರಾದರು ।
ಅಲ್ಲಿಯಾ ಸ್ವರೂಪಸ್ಥಿತಿಯನು ಭೋಗಿಸಿದರು । ಸದಾ ಭಕ್ತರಲಿ ವಾಸಿಸುವರು ॥ 66

ಸಚ್ಚೈತನದಲಿ ತುಂಬಿರುವ । ಭಕ್ತರ ಹೃದಯದಲಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿರುವ ।
ನಾಶವಾಯಿತೆನ್ನುವರು ಹೇಗೆ ಈ ದೇಹವ । ಈ ಮಾತು ಮನಸಿಗೆ ಒಪ್ಪದು ॥ 67

ಆದರೆ ಸಾಯಿ ಈ ಅನಾದ್ಯನಂತದಲಿ । ಭಂಗವಾಗದೆ ಉಳಿಯುವ ವಿಶ್ವ ಪ್ರಳಯದಲಿ ।
ಜನ್ಮಮರಣಗಳ ಅಪಾಯದಲಿ । ಅವನೆಂದೂ ಸಿಲುಕನು ॥ 68

ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿರುವರೇ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರರು । ಮೂರು ಶತಕದ ನಂತರ ದರ್ಶನವಿತ್ತರು ।
ನಾಥ ಮಹಾರಾಜರವರ ಭೇಟಿಯಾದರು । ಜಗದ ಮೇಲೆ ಉಪಕಾರ ಅವರದು ॥ 69

ಹೇಗೆ ಕೃಪಾವಂತರಾದ ನಾಥರು । ಪೈಠಣದ ಜ್ಯೋತಿಯಾದರು ।
ದೇಹೂದಲ್ಲಿ ತುಕಾರಾಮ ಮಹಾರಾಜರು । ಆಳಂದಿಯಲಿ ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ॥ 70

ಸಮರ್ಥರಾಮದಾಸರು ಪರಳಿಯಲ್ಲಿ । ಅಕ್ಕಲಕೋಟೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅಕ್ಕಲಕೋಟದಲಿ ।
ಮಾಣಿಕ ಪ್ರಭುಗಳು ಹುಮನಾಬಾದದಲ್ಲಿ । ಅದರಂತೆ ಸಾಯಿ ಶಿರಡಿಯಲಿ ॥ 71

ಯಾರ ಮನದಲಿ ಭಾವ ಹೇಗೆ । ಇಂದಿಗೂ ಹಾಗೆ ಅನುಭವ ಅವನಿಗೆ ।
ಈ ಪ್ರಭಾವವು ಸಿದ್ಧವಿರುವಾಗ್ಯೆ । ಮರಣವೆಲ್ಲಿಯದವರಿಗೆ ॥ 72

ಭಕ್ತರಕಾರ್ಯರ್ಥ ನಿಂತಿಹನು । ಶಿರಡಿಯಲವ ದೇಹವಿಟ್ಟನು ।
ಚರಾಚರದಲಿ ತುಂಬಿ ನಿಂತಿರುವನು । ಲೀಲಾವತಾರಿಯವ ಸಮರ್ಥ ॥ 73

ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿನ್ನೆನಿರುವುದು । ಸಮರ್ಥರು ಬ್ರಹ್ಮೀಭೂತರಾಗಿದ್ದು ।
ಹೀಗೆ ಶಂಕೆಪಡಬಾರದೆಂದೂ । ಮರಣಾತೀತರು ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ॥ 74

ಸಂತರೆಂದಿಗೂ ಗರ್ಭಾತೀತರು । ಪರೋಪಕಾರ್ಯಾರ್ಥ ಪ್ರಕರಾಗುವರು ।
ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪರು । ಭಾಗ್ಯವಂತ ಅವತಾರಿಯವರು ॥ 75

ಜನ್ಮ ಮತ್ತು ಮರಣಸ್ಥಿತಿಯೆಂಬುದು । ಅವತಾರಿಗಳಿಗೆಂದೂ ಬರದು ।
ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದಾಗ ಸ್ವರೂಪದಲಿ ಕೂಡುವುದು । ಅವ್ಯಕ್ತದಲಿ ಸಮರಸಗೊಂಡು ॥ 76

ಈ ದೇಹವು ಕೇವಲ ಮೂರುವರೆ ಮೊಳದ್ದು । ಬಾಬಾ ಹೇಗೆ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದುದು ।
ಅವರಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಣರೂಪಗಳಿದ್ದವೆಂಬುದು । ಅಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತಿದು ॥ 77

ಅಣಿಮಾಗರಿಮಾ ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳು । ಇಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಕ್ಷಯವೃದ್ಧಿಗಳು ।
ಯಾರ ಸಮೃದ್ಧಿಸ್ವಯಂ ಅಖಂಡವಾಗಿರಲು । ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಅವರದು ॥ 78

ಇಂಥ ಮಹಾನುಭಾವರ ಉದಯ । ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣವೇ ಅದರ ಆಶಯ।
ಉದಯಕ್ಕಿದೆ ಸ್ಥಿತಿ ವಿಲಯ। ಲೋಕ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತರಿರುವರು ॥ 79

ಜನ್ಮಭ್ರಾಂತಿ ಮೃತ್ಯುಭ್ರಾಂತಿ । ಆತ್ಮೈಕತ್ವ ಅವನಾಶಿಸ್ಥಿತಿ ।
ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗಿನ ಸುಖಸಂಪತ್ತಿ । ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅವರದು ॥ 80

ಯಾವನಿರುವನು ಜ್ಞಾನ ನಿಧಾನ । ಯಾರಿಗೆ ಸದೈವ ಆತ್ಮಾನುಸಂಧಾನ ।
ಅಂಥವರಿಗೆ ದೇಹದ ಉಳಿವಿನ । ಅಥವಾ ಅಳಿವಿನರ್ಥ ಎಲ್ಲ ಒಂದೇ ॥ 81

ಇರಲಿ, ಬಾಬಾರ ಶರೀರ ಬಿತ್ತು । ದುಃಖದ ಬೆಟ್ಟವೆ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು ।
ಶಿರಡಿಯಲೆಲ್ಲ ಹಾಹಾರವಾಯಿತು । ಎಲ್ಲ ದುಃಖಮಮವಾಯಿತು ॥ 82

ಕೇಳಿ ಬಾಬಾರ ನಿರ್ಯಾಣ । ಆವಾರ್ತೆ ಚುಚ್ಚಿದಂತಾಯಿತು ಬಾಣ ।
ಬಿಟ್ಟರೆಲ್ಲರು ನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಸಾಯವನ । ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅಶಾಂತಿ ತುಂಬಿತು ॥ 83

ಆ ಅಮಂಗಲ ಸುದ್ದಿ ಹಬ್ಬಿತು । ಎಲ್ಲರಿಗದು ವಜ್ರಾಘಾತವೆನಿಸಿತು ।
ವಿಚಾರವಂತರು ಕುಳಿತರು ಸ್ವಸ್ಥ। ಉಳಿದವರು ಭೋರಿಡತೊಡಗಿದರು ॥ 84

ಅತಿ ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ । ಕಂಠವಾಗಿತ್ತು ಗದ್ಗದ ।
ದುಃಖಶ್ರುಗಳುದುರುತಿದ್ದವು ಕಂಗಳಿಂದ । 'ಶಿವ ಶಿವ ಹರ ಎಂದರು ॥ 85

ಮನೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗದ್ದಲವಾಯಿತು । ಎಲ್ಲೆಡೆ ಗಡಿಬಿಡಿಸುರುವಾಯಿತು ।
ಎಲ್ಲರೆದೆ ಧಡಧಡ ಎಂದಿತು । ಜನರು ಓಡೋಡಿ ಬಂದರು ॥ 86

ಮಹಾರಾಜರದಾಗ ದೇಹಾವಸಾನ । ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ ಬಂದಂತಾಯಿತು ಪ್ರಾಣಾಂತಪೂರ್ಣ।
ಎಂದರು ದೇವಾ ಈ ಪ್ರಸಂಗದಾರುಣ । ಹೃದಯ ವಿದ್ರಾವಕವಾಯಿತಲ್ಲಾ ॥ 87

ಯಾರೆಲ್ಲ ಓಡಿ ಬರತೊಡಗಿದರು । ಮಶೀದಿ ಮಂಟಪದ ತುಂಬ ಜನ ತುಂಬಿದರು ।
ಅವಸ್ಥೆ ನೋಡಿ ಎದೆಯೊಡೆದ ಅವರು । ದುಃಖದಿಂದ ಅಳತೊಡಗಿದರು ॥ 88

ಹೋಯಿತಿನ್ನು ಶಿರಡಿಯ ವೈಭವ ಮುಗಿಯಿತು । ಸುಖಸೌಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು ।
ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಲಿ ಅಶ್ರುಜಲ ತುಂಬಿತು । ಧೈರ್ಯಕುಸಿಯಿತೆಲ್ಲರದು ॥ 89

ಸಾಟಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಈ ಮಶೀದಿಯ ವೈಭವಕೆ । ಸಪ್ತಪುರಿಗಳಲೊಂದು ಇದರ ಎಣಿಕೆ ।
ಬಾಬಾ ದ್ವಾರಕಾಮಾಯಿ ಎನುತಿದ್ದರಿದಕೆ । ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳಿಂದ ॥90

ಇರಲಿದು ನಿರ್ಯಾಣ, ನಿರ್ವಾಣ ಅಥವಾ ನಿಧನ । ದ್ವಾರಕೆ ಸಾಯುಜ್ಯ ಮುಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಾನ ।
ಎಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧಾನ । ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಸ್ಥಳದಲಿ ಸ್ಥಾನ ॥ 91

ಅವನೇ ಈ ಗುರುರಾಜ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ। ಭಕ್ತದಯೆಯುಳ್ಳಮಾತೆ ತಾತ ।
ಭಕ್ತರ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಸ್ಥಳವೆನಿಸುತ । ನಿತ್ಯವೂ ನೆನಪಾಗುವುದು ॥ 92

ಬಾಬಾರಿಲ್ಲದ ಶಿರಡಿಹಾಳು । ಉದಾಸ ಶೂನ್ಯ ದಶ ದಿಕ್ಕುಗಳೂ ।
ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ದೇಹದೊಲು । ಶಿರಡಿಗೆ ಅವಕಳೆ ಬಂದಿತ್ತು ॥ 93

ಕೆರೆಯನೀರು ಬತ್ತಿ ಹೋಗಲು । ತಳಮಳಿಸುವವು ಅದರೊಳಗಿನ ಮೀನುಗಳು ।
ಹಾಗಾಗಿದ್ದರು ಶಿರಡಿಯ ಜನಗಳು । ಉದ್ವಿಗ್ನ ಮತ್ತು ಕಳಾಹೀನರು ॥ 94

ಸರೋವರವು ಕಮಲದ ವಿನಃ । ಪುತ್ರನಿಲ್ಲದ ಶೂನ್ಯಸದನ ।
ದೀಪವಿಲ್ಲದ ದೇವಸ್ಥಾನ । ಹಾಗಾಯಿತು ಮಶೀದಿಯ ಪರಿಸರ ॥ 95

ಒಡೆಯನಿಲ್ಲದ ಮನೆಯಂತೆ । ರಾಜನಿಲ್ಲದ ನಗರಿಯಂತೆ ।
ದ್ರವ್ಯವಿಲ್ಲದ ಭಂಡಾರದಂತೆ । ಬಾಬಾರಿಲ್ಲದ ಶಿರಡಿ ಅಡವಿಯಂತಾಯಿತು ॥ 96

ಬಾಲಕನಿಗೆ ಜನನಿ ಹೇಗೆ । ಅಥವಾ ಚಾತಕಕೆ ಮೇಘವಿದ್ದ ಹಾಗೆ ।
ಅದೇ ಪ್ರೀತಿ ಶಿರಡಿಯ ಜನರಿಗೆ । ಮತ್ತು ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 97

ಶಿರಡಿಯಾಯಿತು ಕಳಾಹೀನ । ಮೃತಪ್ರಾಯ ಹೀನದೀನ ।
ಇರುವಂತೆ ನೀರಿನ ಹೊರಗೆ ಮೀನ । ಜನರೆಲ್ಲ ತಳಮಳಿಸುತಿರುವರು ॥ 98

ಕಾಂತೆಯನವಳ ಪತಿ ಕಾನನದಿ ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ । ಮಾತೆ ಮೊಲೆಯುಣುವ ಮಗುವ ತೊರೆದರೆ ।
ಆಕಳು ಕರು ಆಕಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ॥ ಆಗುವಗತಿಯಾಯಿತೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 99

ಅನಿವಾರ ಈ ದುಃಖಾವಸ್ಥೆ । ಹೊಂದಿತು ಶಿರಡಿಯ ಸಮಸ್ತ ಜನತೆ ।
ಬೀದಿ ಬೀದಿಯಲಿ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ । ಜನರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಧಾವಿಸುತಿರುವರು ॥ 100

ಸಾಯಿಯಿಂದಲೇ ಶಿರಡಿ ಪವಿತ್ರ । ಸಾಯಿಯಿಂದಲೇ ಶಿರಡಿಯ ಚರಿತ್ರ ।
ಸಾಯಿಯಿಂದಲೇ ಶಿರಡೀ ಕ್ಷೇತ್ರ। ಸಾಯಿಯದೇ ಛತ್ರವೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 101

ಕೆಲವರು ಆಕ್ರಂದನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು । ಕೆಲವರು ಶೋಕದಿ ಹೊರಳಾಡುತಿದ್ದರು ।
ಕೆಲವರು ಮೂರ್ಛಿತರಾದರು । ದುಃಖಪೀಡಿತರಾದರು ಜನರೆಲ್ಲ ॥ 102

ದುಃಖಾಶ್ರುಗಳ ಸುರಿಸುತಿವೆ ನಯನ । ನರನಾರಿಯರತಿ ಉದ್ವಿಗ್ನ ।
ತ್ಯಜಿಸಿಹರು ಅನ್ನಪಾನ । ದೀನವದನರಾಗಿರುವರು ॥ 103

ನೋಡಿ ಬಾಬಾರ ಈ ಅವಸ್ಥೆ । ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ ಪರಮಾವಸ್ಥೆ ।
ಹೊಂದಿದರೆಲ್ಲ ಮಹದಾವಸ್ಥೆ । ಆ ಬಾಲವೃದ್ಧರಾದಿಯಾಗಿ ॥ 104

ಎಲ್ಲಿ ಕಥೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತು । ನಿತ್ಯವು ಆನಂದ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು ।
ಒಳಹೋಗಲು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದಿರುತ್ತಿತ್ತು । ಅಂಥಮಶೀದಿ ಇಂದು ಉದಾಸ ಕಾಣುತಿದೆ ॥ 105

ನಿತ್ಯ ಶ್ರೀ ನಿತ್ಯಮಂಗಲ । ಇರುತ್ತಿತ್ತು ಶಿರಡಿ ಹಿಂದೆಲ್ಲ ।
ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬಾಬಾರೇಮೂಲ ಕಾರಣ । ಆದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ ದುಃಖ ॥ 106

ಆನಂದ ವಿಗ್ರಹನವ ಆನಂದಕಂದ । ಭಕ್ತಕಾರ್ಯಾರ್ಥದೇಹ ಧರಿಸಿದ್ದು ।
ಆ ಕಾರ್ಯವನೆಲ್ಲ ಸಂಪಾದಿಸಿದ । ಈಗ ವಿದೇಹ ಹೊಂದಿದ ॥ 107

ಇಪ್ಪತ್ನಾಲ್ಕುಗಂಟೆ ನಿರಲಸ । ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಿತೋಪದೇಶ ।
ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಗಳನೆಂದೂ ಎಣಿಸಿ । ಆದರೆಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಂಶವಾಗಿತ್ತು ॥ 108

ಡಬ್ಬು ಕೊಡದ ಮೇಲೆ ನೀರಿನಂತೆ । ಮೇಲಿಂದಲೇ ಅದು ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತೆ ।
ಬಿಂದುವು ಒಳಗೆ ಸೇರದಂತೆ । ಹಾಗಾಯಿತೆಮಗವರ ಉಪದೇಶ ॥ 109

"ನೀವು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತಾಡುವುದು । ಆದರಿಂದ ನನಗೆ ದುಃಖ ಬರುವುದು" ।
ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಈ ಮಾತು ಹೇಳುತಿದ್ದೂ । ನಾವು ಮಾತ್ರ ಅದ ತಿಳಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ॥ 110

ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ಅಪಾರಾಧಿಗಳು ನಾವೆಲ್ಲ । ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ।
ಆ ಆಜ್ಞಾಭಂಗದ ನಿಷ್ಕೃತಿಯನೆಲ್ಲ । ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿದಿರಾ ॥ 111

ಬಾಬಾ ಆ ಎಲ್ಲರ ಪಾಪದ । ತುಂಬಿತೇ ಇಂದು ಆ ಕೊಡ ।
ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ಈಗ ಅನುತಾಪದಿಂದ । ತಮ್ಮ ಭೋಗವ ಭೋಗಿಸಬೇಕು ॥ 112

ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಬೇಸತ್ತರು । ಅದಕಾಗೆ ತೆರೆಯ ಮರೆಯಾದರು ।
ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರಹಾರವಾದರೂ । ಹೇಗೆ ಹಾಕಿತು ಈ ಕಾಲವು ॥ 113

ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು । ನಿಮ್ಮ ಕಂಠವು ಒಣಗುತ್ತಿತ್ತು ।
ಇದರಿಂದಲೇ ಬೇಸತ್ತು । ನಮ್ಮ ಉದಾಸತೆಯ ಕಂಡು ॥ 114

ಅದಕೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು । ಹಿಂದಿನ ಪ್ರೇಮವೆಲ್ಲ ಮರೆತು ।
ಇಂದು ಋಣಾನುಬಂಧವೇ ಮುಗಿಯಿತು । ಸ್ನೇಹದ ತೊರೆಯೇ ಆಟ್ಟಿಸಿತು ॥ 115

ತಾವು ಇಷ್ಟುಬೇಗ ಹೋಗುವಿರೆಂದು । ತಿಳಿದಿದ್ದರಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯದು ।
ಜನರೆಲ್ಲ ಏಚ್ಚರಾಗಿದ್ದು । ತಮ್ಮ ಉಪದೇಶವ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 116

ನಾವೆಲ್ಲ ಆಲಸಿಗಳಾದೆವು । ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟೆವು ।
ಕೊನೆಗೆ ಮೋಸ ಹೋದೆವು । ನಾವು ಇದ್ದು ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು ॥ 117

ನಾವು ಗುರುದ್ರೋಹಿಗಳಾದೆವು । ಸಮಯಕ್ಕೇನೂ ಮಾಡದಾದೆವು ।
ಸ್ವಸ್ಥಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನೂ ಮಾಡದಾದೆವು । ಎಂಥ ಮೂಢತನವಾಯಿತು ॥ 118

ದೂರದೂರಿಂದ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದು । ಅಲ್ಲೂ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಕೂಡ್ರುವುದು ।
ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಂದೇವೆಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆಯುವುದು । ಅಲ್ಲಿಯೂ ಯಥೇಚ್ಛನಡೆಯುವುದು ॥ 119

ತರತರದ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು । ಜ್ಞಾನಿ, ಅಭಿಮಾನಿ, ಭಾವಾರ್ಥಿ, ತಾರ್ಕಿತರು ।
ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವು ಒಂದೇ ದೇವರೆಂಬರು । ಆದರೆ ನ್ಯೂನಧಿಕದ ಭೇದ ಅರಿಯರು ॥ 120

ಜಗದಲಿ ಭಗವಂತನನುಳಿದು। ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಬೇರೆ ಪದಾರ್ಥವೇ ಇರದು ।
ಈತರದ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನದೇ । ತಾನು ಬೇರಾರಲ್ಲವೆಂಬದು ॥ 121

ಭಕ್ತನು ಸ್ವಯಂ ಈಶ್ವರವು । ನಾ ಬೇರೆಯಲ್ಲ ನಾನೇ ಗುರುವು ।
ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸ್ವಸ್ವರೂಪದ ಮರೆವು। ಪರಸ್ಪರ ಭೇದವು ಅದರಿಂದ ॥ 122

ವಸ್ತುತಃ ತಾನೂ ಈಶ್ವರನೇ ಇದ್ದು । ಪರಮಾರ್ಥ ಸ್ವರೂಪವಿಸ್ಮರಣೆಯಾಗುವುದು।
ಮುಖ್ಯಭೇದದ ಈ ಲಕ್ಷಣವೇ । ಅಧಃ ಪತನದ ಕಾರಣವಿರುವುದು ॥ 123

ಸಾರ್ವಭೌಮನು ಕನಸನು ಕಾಣುವನು । ತಾನು ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗುವುದನು ।
ನಿಜಬೋಧಿಸಿ ಎಚ್ಚರವಾಗುವುದು । ಕಾಣುವನು ತಾನು ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆನೆಂದು ॥ 124

ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆಂಬುದು ಜಾಗೃತಿ । ನಿವೃತ್ತಿಯೇ ಸ್ವಪ್ನಸ್ಥಿತಿ ।
ನಿಜಾನುಭೂತಿಯಾದಾಗ ನಿಜದಲಿ ಜಾಗೃತಿ । ಪೂರ್ಣ ಅದ್ವೈತದಲಿ ಸಮರಸವಾಗುವುದು ॥125

ಜ್ಞಾನಿ ಅಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ಆಶ್ರಿತ । ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಪ್ರೇಮ ಅತ್ಯಂತ ।
ಜೀವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹತ್ತಿರ ತಿಳಿಯುತ । ಭೇದವೆಂಬದೊಂದಿಷ್ಟು ಇರದೆ ॥ 126

ಮನುಷ್ಯರೂಪದಂತ ದೇವನೇ ಇದ್ದು । ತೋರಿಸಿದ್ದರೂ ಇದನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ।
ಆದರವನ ಮುದದಿಂದ । ಮೋಸ ಹೋದರವರೆಲ್ಲ ॥ 127

ಕೆಲವರಿಗಿತ್ತು ಧನ ಸಂಪತ್ತಿ । ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಂಸಾರಸುಖ ಸಂತತಿ ।
ಅದರಿಂದ ಆವರಿಸಿತು ಭಾರೀ ಭ್ರಾಂತಿ । ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ದೂರಾದರು ॥ 128

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಯಾರೊಡನೆಯೋ ಆಡಿದರೆ ನಗುತ ಮಾತು । ಅವನಿಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು ।
ತಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ಆವರ ಪ್ರೇಮವೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು । ಬೇರೆಯವರೊಡನವರು ಹಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ॥ 129

ಅದೇ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕ್ರೋಧೋಕ್ತಿಗಳನಾಡಿದರೂ । ನಾನೆಂದರವರಿಗಾಗದೂ ಎನಲಾರರೂ ।
ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಆಸ್ಥೆ ಹೆಚ್ಚಿಗಿಹುದೆಂಬರು । ಬೆರೆಯವರೊಡನೆ ಹೀಗೆಂದಿಗೂ ಮಾಡರು ॥130

ನಾವು ಹೀಗೆಯೇ ಎಣಿಸುವುತಿರುವುದು । ಅದು ಬಾಬಾರ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಇರದು ।
ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಜಸ್ವಾರ್ಥವ ಕಳೆದುಕೊಂಡು । ಕೃತ ಕರ್ತವ್ಯತೆಯು ಮರೆತೆವು ॥ 131

ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸಗುಣ ಮೂರ್ತಿಯದು । ನಮ್ಮ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ।
ವಿನೋದದಲ್ಲೇ ಕಾಲ ಕಳೆದು । ನಿಜಕಾರ್ಯವನೇ ಮರೆತೆವು ॥ 132

ಬಂದ ಕ್ಷಣ ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವುದು । ಹಣ್ಣು ಹೂವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅರ್ಪಿಸುವುದು ।
ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಹಿಂಜರಿಯುವುದು । ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುವುದು ॥ 133

ಹಿತದ ನುಡಿಗಳ ಹೇಳುತಿದ್ದು । ನಮ್ಮ ಕ್ಷುದ್ರ ದೃಷ್ಟಿ ಯನು ಕಂಡು ।
ಅವನು ದುಃಖಿತನಾದ ನೆನಿಸುವುದು । ಅದಕೆ ಇಷ್ಟರಲಿ ನಿಜಧಾಮಕೆ ತೆರಳಿದ ॥134

ಇನ್ನು ಆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನು । ನಮ್ಮ ಕ್ಷುದ್ರ ದೃಷ್ಟಿ ಕಂಡಾಗಲೇ ಅದನು ।
ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು ಆ ಆನಂದ ಮೂರ್ತಿ ಇನ್ನು । ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲೂ ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿ ॥ 134

ಇದೇ ದಾರುಣಕರ್ಮವೆಂಬುದು । ಸಾಯಿರಾಜ ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರಾದ ।
ಅವನಂಥ ನಿರ್ಹೇತುಕ ದಯಾರ್ದ್ರ । ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟನಲ್ಲ ॥ 136

ಒಳ್ಳೆಯದು ಯಾರನ್ನು ಕಾಡುವುದು । ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ನೋವಾಗುವುದದು ।
ಮನಸಿಗೆ ತಾರದಾದೆವು ಬಾಬಾರ ಮಾತಿದು । ಸಾಕಷ್ಟು ಜಗಳ ಕಾದೆವು ॥ 137

ಭಕ್ತಾಭಕ್ತರನು ಕಾಡಿದುದರಿಂದ । ದೂರಾದೆವಲ್ಲ ಸಾಯಿನಾಥನಿಂದ ।
ಅನುತಾಪವಾಗುವುದು ಈಗ ಅದರಿಂದ । ನೆನಪಾಗುವವು ಅವರ ಮಾತುಗಳು ॥138

ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನಂತೆ । ಜನರಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವೆನು ನಾಮತ್ತೆ ।
ಮಹಾರಾಜರು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹೀಗಂತೆ । ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 139

ಇದು ಸಂತರ ವಾಣಿ ಇರುವುದು । ಇದನೆಂದೂ ವ್ರಥಾ ಎಂದೆನ್ನಬಾರದು ।
ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲಿ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯದು । ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಿತ್ತು ॥ 140

ಎಂಟುವರ್ಷದ ಬಾಲಕ ಕಾಂತಿಯುತ । ಚತುರ್ಹಸ್ತಗಳಲಿ ಆಯುಧ ಸಹಿತ ।
ಕೃಷ್ಣ ಮೂರುತಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ । ಬಂದಿಶಾಲೆಯಲಿ ದೇವಕಿಯ ಮುಂದೆ ॥ 141

ಅಲ್ಲಿಯ ಉದ್ದೇಶ ಭೂಭಾರಹರಣ । ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಣ ।
ಯಾತ್ಕಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಶಂಕಿತ ಮನ । ಅತರ್ಕ್ಯ ಲೀಲೆಸಂತರದು ॥ 142

ಇದಲ್ಲ ಒಂದು ಜನ್ಮದ ನಿರ್ಬಂಧ । ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಪೀಳಿಗೆಯ ಋಣಾನುಬಂಧ ।
ಭಕ್ತರ ಬಾಬಾಗಿದ್ದ ಪೂರ್ವಸಂಬಂಧ । ಕಥಾನುಬಂಧನು ಹೇಳಿರುವರು ॥ 143

ಹೀಗೆ ಪ್ರೇಮಗ್ರಂಥಿ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದು । ಬಾಬಾ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದರೆನಿಸುವುದು ।
ಮತ್ತೆ ಬರುವುದೆಂಬ ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವುದು । ಭಕ್ತರ ಅಂತರಂಗದಲಿ ॥144

ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನು ಕೆಲವರಿಗೆ । ದೃಷ್ಟಾಂತನುಭವವನು ಬಹುತೇಕ ಜನರಿಗೆ ।
ಚಮತ್ಕಾರವನು ಅನೇಕರಿಗೆ । ಗುಪ್ತರೂಪದಿಂದ ತೋರುವರು ॥ 145

ಅಭಾವಿಕರಿಗೆ ಗುಪ್ತಾಗಿರುವರು । ಭಾವಿಕ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣುವರು ।
ಯಾರು ಯಾವ ತರದ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯವರು । ಹಾಗೆ ಅನುಭೂತಿಯೂ ತತ್ಕಾಲದಲಿ ॥ 146

ಚಾವಡಿಯಲಿ ಗುಪ್ತರೂಪ । ಮಶೀದಿಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪ ।
ಸಮಾಧಿಯಲಿ ಸಮಾಧಿರೂಪ । ಸುಖ ಸ್ವರೂಪರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ॥ 147

ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಇದೇ ವಿಶ್ವಾಸದಲಿ । ಭಕ್ತಿ ಇರಬೇಕು ನಿಜಮನದಲಿ ।
ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರಿಗೆ ಭಂಗವೆಲ್ಲಿ । ಅಖಂಡ ಅಕ್ಷಯವಾಸವವರದು ॥ 148

ದೇವರು ಹೋಗುವರು ನಿಜಧಾಮಗಳಿಗೆ । ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಿತಿ ಸಂತರಿಗೆ ।
ಗಮನಾಗಮನವಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ । ಆನಂದದಲಿ ಸಮರಸರಾಗುವರು ॥ 149

ಅವರಲ್ಲಿ ಇದೇ ವಿನಂತಿ । ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಮಾಡುವೆ ಪ್ರಣತಿ ।
ಹಿರಿಕಿರಿಯರೆಲ್ಲರ ಪ್ರತಿ । ಸಾದರ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಆಲಿಸಿರಿ ॥ 150

ಉಂಟಾಗಲಿ ಉತ್ತಮ ಶ್ಲೋಕಸಂಗತಿ । ಗುರುಚರಣದಲಿ ನಿಷ್ಕಾಮ ಪ್ರೀತಿ ।
ಗುರುಗುಣಾನುಕಥನದಲಿ ಆಸಕ್ತಿ । ನಿರ್ಮಲ ಭಕ್ತಿಪ್ರಕಟವಾಗಲಿ ॥ 151

ಉಂಟಾಗಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಅನವಚ್ಛಿನ್ನ । ಆಗದಿರಲಿ ಸ್ನೇಹ ಪಾಶಭಿನ್ನ ।
ಭಕ್ತರಲಿ ಸುಖಸಂಪನ್ನ । ರಾತ್ರಂದಿನ ಗುರುಪದದಲಿ ॥ 152

ಇರಲು ಹೀಗೆ ಆ ದೇಹವ ಉಚಿತ । ಮಾಡುವದೇನೆಂಬುದನು ನಿಶ್ಚಿತ ।
ಇದೇ ವಿಚಾರದಲಿ ಜನ ಸಮಸ್ತ ಶಿಷ್ಯ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ತೊಡಗಿದರು ॥ 153

ಶ್ರೀಮಂತ ಬುಟ್ಟಿ ದೊಡ್ಡ ಭಾವಿಕರು । ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಸ್ಮಾರಕದಂತವರು ।
ಮೊದಲೇ ಕಟ್ಟಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರು । ಬಹಳ ದೊಡ್ಡವಾಡೆಯನು ॥ 154

ಇನ್ನು ಆ ಶರೀರವನೆಲ್ಲಿ । ಇಡುವುದೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ।
ಮೂವತ್ತಾರು ಗಂಟೆ ಕಳೆಯುತ್ತಲೆ । ಏನಾಗಬೇಕಿತ್ತದಾಯಿತು ॥ 155

ಒಬ್ಬರೆನ್ನುವರು ಈ ದೇಹವನು । ಮುಟ್ಟಲು ಬಿಡಬಾರದು ಹಿಂದುಗಳನು ।
ಸಮಾರಂಭದಲಿ ಒಯ್ಯೋಣ ಇದನು । ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಕಬರಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ॥ 156

ಇನ್ನೊಬ್ಬನೆನ್ನುವ ಈ ಕಳೇಬರವ । ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಒಯ್ದು ಇಡುವ ।
ಅಂದವಾದೊಂದು ಗೋರಿಯ ಕಟ್ಟುವ । ನಿರಂತರ ಅಲ್ಲಿರಲಿ ಇದು ॥ 157

ಖುಶಾಲಚಂದ ಅಮೀರ ಶಕ್ಕರ । ಇವರದೂ ಅದೇ ಇತ್ತು ವಿಚಾರ ।
ಆದರೆ 'ವಾಡೆಯಲಿ ಬಿದ್ದಿರಲಿ ಈ ಶರೀರ' । ಎಂದೂ ಬಾಬಾ ನುಡಿದಿದ್ದರು ॥ 158

ಪಾಟೀಲ ರಾಮಚಂದ್ರ ಒಂದೇ ಹಿಡಿತದವರು । ಅವರೂ ಒಬ್ಬ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು ।
ಬಾಬಾರ ಪ್ರೀತಿಯ ಸೇವೇಕರಿಗಳವರು । ಅವರು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆಂದುರು ॥ 159

ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳೇನೆ ಇರಲು । ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಲು ।
ವಾಡೆಯ ಹೊರಗೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳದೊಳು । ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಸಾಯಿಯನಿಡಬಾರದು ॥160

ಹಿಂದುಗಳು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಾನುಸಾರ । ಮುಸಲ್ಮಾನರದೂ ಅದೇ ವಿಚಾರ ।
ಯೋಗ್ಯಾಯೋಗ್ಯ ವಿಚಾರವೀ ಪ್ರಕಾರ । ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲ ನಡೆಯಿತು ॥ 161

ಇತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮಾಮಾ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ । ಇದ್ದಾಗ ಇನ್ನು ನಿದ್ದೆಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ।
ಬಾಬಾಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೈಲಿ । ಎಂದರು "ಬೇಗ ಏಳುನಡೆ" ॥ 162

"ಬಾಪೂ ಸಾಹೇಬನಿಂದು ಬರಲಾರ । ನಾನು ಸತ್ತಿರುವೆನೆಂದವನ ವಿಚಾರ ।
ನೀನಾದರೂ ಕಾಕಡಾರತಿಯ ಮಾಡು ಅದರ । ಜೊತೆಗೆ ಪೂಜೆಯನು ಮಾಡು" ॥ 163

ತಾತ್ಕಾಲದಲಿ ನಿತ್ಯಕ್ರಮದಂತೆ । ಹೊರಟರು ಪೂಜಾಸಾಹಿತ್ಯದ ಜೊತೆ ।
ಲಕ್ಷ್ಮಣಮಾಮಾ ಅಲ್ಲಿ ಬರುತೆ । ಸಮಯಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪೂಜೆಗೆ ಹಾಜರಾದರು ॥ 164

ಇವರು ಶಿರಡಿಯ ಗ್ರಾಮಪುರೋಹಿತರು । ಮಾಧವರಾಯರ ಸೋದರಮಾವ ಇವರು ।
ನಿತ್ಯವು ಬಾಬಾರ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು । ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ॥ 165

ಮಾಮಾ ಬಹಳ ಕರ್ಮನಿಷ್ಠ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿದ್ದು । ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದಲೆದ್ದು ।
ಮಡಿ ಬಟ್ಟೆನುಟ್ಟು ಕೊಂಡು । ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು ॥ 166

ಪಾದ ಪ್ರಕ್ಷಾಲನ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಚರ್ಚನ । ಪತ್ರಿ ಪುಷ್ಪ ತುಳಸಿಗಳ ಸಮರ್ಪಣ ।
ಧೂಪ ದೀಪನೈವೇದ್ಯ ನಿರಾಂಜನ । ದಕ್ಷಿಣೆಯನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 167

ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪೂರ್ವಕ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮನ । ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು ಆಶೀರ್ವಚನ ।
ಬಳಿಕೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿ ಪ್ರಸಾದವನ । ತಿಲಕವ ಕೊರೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರು ॥ 168

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಗಜಾನನ । ಶನಿದೇವ ಉಮಾರಮಣ ।
ಮಾರುತೀರಾಯ ಆಂಜನೀನಂದನ । ಇವರ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 169

ಮಾಮಾ ಮೊದಲೇ ನಿಷ್ಠಾವಂತರು । ಅಂಥದರಲಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವ ಕಂಡರು ।
ಕೈಯಲಿ ಕಾಕಡಾರತಿ ಹಿಡಕೊಂಡು ಬಂದರು । ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು ॥ 170

ಹೀಗೆ ಗ್ರಾಮದೇವತೆಗಳನು । ಜೋಷಿಯವರು ಮಾಡುತಿದ್ದರು ನಿತ್ಯಪೂಜೆಯನು ।
ಆದಕ್ಕೇ ಶವಕೆ ಸಾಗ್ರಪೂಜೆಯನು । ಪ್ರೇಮಭಾವದಿಂದ ತಂದರು ॥ 171

ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ವಸ್ತ್ರವ ತೆಗೆದು । ಸಪ್ರೇಮ ಆದನು ನೋಡುತಿದ್ದು ।
ಯಥಾವಿಧಿ ಪೂಜೆಯ ಮುಗಿಸಿದ್ದು । ಕರಚರಣ ಕ್ಷಾಲನ ಶುದ್ಧಾಚಮನ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ॥ 172

ಮೌಲ್ವೀ ಮೊದಲಾದ ಅವಂಧರು । ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಮಾಡಿದರು ।
ಮಾಮಾ ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪದೆ ಗಂಧ ಹಚ್ಚಿದರು । ಪೂಜೆಯನು ಪೂರ್ಣಮುಗಿಸಿದರು ॥ 173

ಶವವಾದರೂ ಅದು ಸಮರ್ಥರದು । ತಮ್ಮ ಆರಾಧ್ಯದೈವತದ್ದು ।
ಹಿಂದುಗಳದು ಅಥವಾ ಅವಿಂಧರದು । ಅದರತ್ತ ಮಾಮಾರ ಗಮನವಿಲ್ಲ ॥ 174

ಸಜೀವ ವಿದ್ದಾಗ ಪೂಜ್ಯ ಶರೀರವು । ಎಂಥ ಸಂಭ್ರಮ ಆ ಪೂಜೆಯದು ।
ಅದೇ ಈಗಾದಾಗ ನಿರ್ಜೀವವದು । ಪೂಜೆಯ ವೈಭವವಿರಲಿ ಔಪಚಾರಿಕವೂ ಬೇಡವೇ ॥ 175

ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಬಾಬಾರ ಚಿನ್ಹ । ಮೊದಲೇ ಮಾಮಾ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಖಿನ್ನ ।
ಮಾಡಬಂದರು ಕೊನೆಯ ಪೂಜನ । ಮತ್ತಿವರ ದರ್ಶನ ದುರ್ಲಭವೆಂದು ॥ 176

ಅಶ್ರುಜಲದಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು ನಯನ । ಮಾಡಲುಬಾರದು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯ ಆಲೋಚನ ।
ಕೈಕಾಲುಗಳು ಕಂಪಾಯಮನ । ಉದಾಸಮನ ಮಾಮಾರದು ॥ 177

ಬಿಗಿದ ಮುಷ್ಟಿಯ ಬಿಚ್ಚುತ । ವೀಳ್ಯವನದರಲ್ಲಿ ಇಡುತ ।
ಮತ್ತೆ ಶವವನು ಮುಚ್ಚುತ । ಮಾಮಾ ಹೊರಟು ಹೋದರು ॥ 178

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಆರತಿಯನಾ ಮೇಲೆ । ನಿತ್ಯದಂತೆ ಮಶೀದಿಯಲಿ ಮೇಲೆ ।
ಸಾಯಿಗೆ ಇತರರ ಜೊತೆಯಲೇ ಬಾಪೂ ಸಾಹೇಬ ಜೋಗ ಮಾಡಿದರು ॥ 179

ಇನ್ನು ಇದರ ಮುಂದಿನ ವೃತ್ತಾಂತವನು । ಮುಂದಿಧ್ಯಾಯದಲಿ ಹೇಳಲಾಗುವುದದನು ।
ಬಾಬಾರ ದೇಹ ಸಂಸ್ಕಾರ ಹೇಗಾಯಿತೆಂಬುದನು । ಅತಿ ಪ್ರಶಸ್ತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ॥ 180

ಅವರ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಇಟ್ಟಿಗೆ । ಬಹಳ ವರ್ಷದ ಜೊತೆಯವರಿಗೆ ।
ಒಡೆದು ದುಃಶ್ಚಿನ್ಹವನು ತೋರಿಸಿತು ಹೇಗೆ । ದೇಹಾಂತವನೇ ಅದು ಸೂಚಿಸಿತು ॥ 181

ಈಗ ಯಾವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು । ಅದು ಮೂವತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೇ ಬರಬಹುದಾಗಿತ್ತು ।
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೆ ಪ್ರಾಣವನೇರಿಸಲಾಗಿತ್ತು । ದೇಹದ ಅವಸ್ಥೆ ಕಠಿಣವಾಗಿತ್ತು ॥ 182

ಹೇಗೆ ಭಕ್ತ ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಯವರು । ಹಗಲಿರುಳು ಬಾಬಾರ ಜಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ।
ಎಲ್ಲರೂ ಆಶೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು । ಆಗ ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಎದ್ದು ಬಿಟ್ಟರು ॥ 183

ಹೀಗೆ ಆಮರಣ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ । ಆಚರಿಸಿದನು, ಆ ಯೋಗಾಚಾರ್ಯ।
ಯಾವನು ಜ್ಞಾನಿಗಳಲಿ ಜ್ಞಾನವರ್ಯ। ಆ ಐಶ್ವರ್ಯವನೇನು ಬಣ್ಣಿಸಬೇಕು ॥ 184

ಯಾರ ಮಹತಿ ಇದ್ದಿತು ಹೀಗೆ । ನಮಿಸುವಾ ಸದ್ಭಾವದಿಂದವಗೆ ।
ದೀನ ಹೇಮಾಡಶರಣ ಅವನಿಗೆ । ಅನನ್ಯ ಭಾವದಿ ಹೋಗುವನು ॥ 185

ಭಕ್ತಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥಸಚ್ಚರಿತೇ । ಶ್ರೀ ಸಾಯಿನಾಥ ನಿರ್ಯಾಣ ನಾಮ
ತ್ರಿಚತ್ವಾರಿಂಶತ್ತಮೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥